

Càntut

Cançons de tradició oral

Alça, Quima

Josep Carles i Cusí, "Pepet Ferrer", Espolla

1 un jo - ve fus - ter qu(e) es - tà al meu car - rer de ve - res m'es - ti - ma; —
4 nem a ba - llar jo m'hi haig d'en - fa - dar, puix tant se m'a - co - sta, —

9 doncs al veu - re'm tan pri - me - ta li faig per - dre la xa - ve - ta. Ell diu a(m) b ra - ó que
que s'a - jun - ta com la pe - ga i la bru - sa em re - bre - ga. P(e)rò el molt tra - pas - ser em

13 sem - blo un llis - tó de fus - ta molt bo - na. — I de - mo - ra que s'in - fla - ma, me fa
diu: "Dei - xa fer, Qui - me - ta es - ti - ma - da, — i no si - guis tan a - dus - ta per - què

19 fes - tes i ai - xí ex - cla - ma, ai! — "Al - ça, Qui - ma, qu(e) ets més pri - me que u - na lli - ma, p(e)rò ja
jo — nosóc de fus - ta. —

26 saps que se t'es - ti - ma. Creu - me Qui - ma, be - lla Qui - ma, — Sant Jo - sep, es veu ben clar qu(e) el ri -
bot hi va pas - sar. Qui - ma, Qui - ma. — Si a - Qui - ma, Qui - ma. —

1. 2.